

Nr 151

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370), m. m.; given Stockholms slott den 29 mars 1963.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till

1) lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370); samt

2) förordning om ändrad lydelse av 10 § uppbördsförordningen den 5 juni 1953 (nr 272).

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro,

enligt Dess nådiga beslut:

BERTIL

G. E. Sträng

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås, i anslutning till en förhandlingsöverenskommelse om nya grunder för beräkning av sjuklön åt statsanställda, skatteplikt för sådan lön vid sjukdom och havandeskap som uppbäres från arbetsgivare vilken gjort s. k. arbetsgivarinträde enligt 3 kap. 16 § lagen om allmän försäkring.

Förslag

till

Lag

om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370)

Härigenom förordnas, att 19 § kommunalskattelagen den 28 september 1928 och anvisningarna till 19 § samma lag¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Nuvarande lydelse)

19 §.

Till — — — 100 kronor;
ersättning, som på grund av försäkring i allmän sjukkassa eller jämlikt lagen om yrkesskadeförsäkring tillfallit den försäkrade, så ock sådan ersättning enligt annan lag eller särskild författning, som utgått annorledes än från allmän sjukkassa till någon vid sjukdom eller olycksfall i arbete eller under militärtjänstgöring, ävensom ersättning, vilken vid sjukdom, olycksfall eller arbetslöshet tillfallit någon på grund av annan försäkring, som icke tagits i samband med tjänst, dock att till skattepliktig inkomst räknas ersättning i form av pension eller annan livränta, så ock ersättning som utgår på grund av trafikförsäkring eller annan ansvarighetsförsäkring och avser förlorad inkomst av skattepliktig natur;

belopp, som — — — likartad form.
(Se vidare anvisningarna.)

Anvisningar

till 19 §.

Socialhjälp, begravningshjälp — —
— influtna medlemsavgifter.

Utbytes sådan — — — skattepliktig intäkt.

(Föreslagen lydelse)

19 §.

Till — — — 100 kronor;
ersättning, som på grund av sjukförsäkring jämlikt lagen om allmän försäkring eller försäkring jämlikt lagen om yrkesskadeförsäkring tillfallit den försäkrade, så ock sådan ersättning enligt annan lag eller särskild författning, som utgått annorledes än på grund av sjukförsäkring, som nyss sagts, till någon vid sjukdom eller olycksfall i arbete eller under militärtjänstgöring, ävensom ersättning, vilken vid sjukdom, olycksfall eller arbetslöshet tillfallit någon på grund av annan försäkring, som icke tagits i samband med tjänst, dock att till skattepliktig inkomst räknas ersättning i form av pension eller annan livränta, så ock ersättning som utgår på grund av trafikförsäkring eller annan ansvarighetsförsäkring och avser förlorad inkomst av skattepliktig natur;

belopp, som — — — likartad form.
(Se vidare anvisningarna.)

Anvisningar

till 19 §.

Socialhjälp, begravningshjälp — —
— influtna medlemsavgifter.

Utbytes sådan — — — skattepliktig intäkt.

¹ Senaste lydelse av 19 § se 1961: 42 samt av anvisningarna till 19 § se 1962: 160.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

Bestämmelsen att till skattepliktig inkomst icke räknas ersättning, som på grund av försäkring i allmän sjuk-kassa tillfallit den försäkrade, avser jämväl lön, som utgår från arbetsgivare i sådant fall, då denne enligt 28 § lagen om allmän sjukförsäkring eller jämligt överenskommelse, som där sägs, äger uppbära arbetstagaren tillkommande ersättning från sjuk-kassa, dock att som skattepliktig inkomst skall anses den del av lönen, som överstiger vad arbetsgivaren ägt uppbära. För arbetsgivaren är den av honom i nämnda fall uppburna ersättningen från sjukkassan ävensom annan därifrån uppburen ersättning i anledning av kostnad för den anställdes räkning att betrakta såsom icke skattepliktig inkomst, endast därest den till den anställde utbetalda lönen eller den för honom havda kostnaden utgör för arbetsgivaren icke avdragsgill utgift i förvärvskälla. Ersättning, som annorledes än i form av pension eller annan livränta utbetalas av arbetsgivare vid yrkesskada i de fall, då arbetsgivaren står s. k. självrisk enligt lagen om yrkesskadeförsäkring, räknas icke till skattepliktig inkomst i vidare mån än ersättningen överstiger vad som skulle ha va utgått vid försäkring enligt sist-nämnda lag.

Skatteplikt föreligger icke — — — av motorfordon.

Skatteplikt föreligger ej — — — mottagarens utbildning.

Enligt 46 § 2 mom. — — — och 32 §§.

Bestämmelsen att till skattepliktig inkomst icke räknas ersättning, som på grund av sjukförsäkring jämligt lagen om allmän försäkring tillfallit den försäkrade, avser icke lön, som utgår från arbetsgivare i sådant fall, då denne på grund av 3 kap. 16 § andra eller tredje stycket nämnda lag äger uppbära arbetstagaren tillkommande ersättning från allmän försäkringskassa. För arbetsgivaren är den av honom i nämnda fall uppburna ersättningen från försäkringskassan ävensom annan därifrån uppburen ersättning i anledning av kostnad för den anställdes räkning att betrakta som skattepliktig inkomst, dock att ersättningen icke är skattepliktig för arbetsgivaren, därest den till den anställde utbetalda lönen eller den för honom havda kostnaden utgör för arbetsgivaren icke avdragsgill utgift i förvärvskälla. Ersättning, som annorledes än i form av pension eller annan livränta utbetalas av arbetsgivare vid yrkesskada i de fall, då arbetsgivaren står s. k. självrisk enligt lagen om yrkesskadeförsäkring, räknas icke till skattepliktig inkomst i vidare mån än ersättningen överstiger vad som skulle ha va utgått vid försäkring enligt sist-nämnda lag.

Skatteplikt föreligger icke — — — av motorfordon.

Skatteplikt föreligger ej — — — mottagarens utbildning.

Enligt 46 § 2 mom. — — — och 32 §§.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling. Äldre bestämmelser skola dock alltjämt äga tillämpning dels i fråga om sådan lön som utgivits av statlig myndighet eller eljest utgått enligt av Kungl. Maj:t utfärdade bestämmelser i den mån lönen hänför sig till tid före den 1 juli 1963, dels ock i fråga om lön som utgivits av annan i den mån lönen hänför sig till år 1963 eller tidigare år.

Förslag

till

Förordning**om ändrad lydelse av 10 § uppbördsförordningen den 5 juni 1953 (nr 272)**

Härigenom förordnas, att 10 § uppbördsförordningen den 5 juni 1953¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Nuvarande lydelse)

10 §.

Preliminär A-skatt skall icke beräknas — — — kostnadernas bestridande.

Preliminär A-skatt skall icke utgå — — — grund av lagen om allmän försäkring.

Då lön utbetalas för tid, varunder arbetsgivaren äger jämlikt lagen om allmän sjukförsäkring uppbära arbetstagaren tillkommande ersättning enligt samma lag, skall preliminär A-skatt icke beräknas å den del av lönen, som svarar mot nämnda ersättning.

Preliminär A-skatt — — — i konkurs.

(Föreslagen lydelse)

10 §.

Preliminär A-skatt skall icke beräknas — — — kostnadernas bestridande.

Preliminär A-skatt skall icke utgå — — — grund av lagen om allmän försäkring.

Preliminär A-skatt — — — i konkurs.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling. Äldre bestämmelser skola dock alltjämt äga tillämpning dels i fråga om sådan lön som utgivits av statlig myndighet eller eljest utgått enligt av Kungl. Maj:t utfärdade bestämmelser i den mån lönen hänför sig till tid före den 1 juli 1963, dels ock i fråga om lön som utgivits av annan i den mån lönen hänför sig till år 1963 eller tidigare år.

¹ Senaste lydelse av 10 § se 1962: 666.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 29 mars 1963.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena NILSSON, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM, EDENMAN, JOHANSSON, AF GEIJERSTAM, HERMANSSON, HOLMQVIST, ASPLING.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, anmäler efter gemensam beredning med cheferna för social- och civildepartementen fråga om *beskattning av statsanställdas sjuklön m. m.* samt anför därvid följande.

Inledning. Förhandlingar rörande de statsanställdas sjuklöner och semesterförmåner har förts av civildepartementet med de statsanställdas huvudorganisationer. Därvid har den 28 mars 1963 träffats en överenskommelse, som bl. a. innebär en ny ordning för beräkning och utbetalning av de förmåner som tillkommer statsanställd vid sjukdom. Frågan om överenskommelsens godkännande kommer att anmälas av chefen för civildepartementet. Överenskommelsen innebär bl. a. att s. k. arbetsgivarinträde sker beträffande sådana tjänstemän som enligt av Kungl. Maj:t utfärdade avlöningsbestämmelser är berättigade till sjuklön. Det har därvid förutsatts, att nuvarande regler om beskattning av sjuklön vid arbetsgivarinträde ändras. Jag anhåller att nu få upptaga frågan om denna ändring.

Gällande bestämmelser. Ersättning, som vid sjukdom utgår på grund av den obligatoriska sjukförsäkringen, är skattefri (19 § kommunalskattelagen). Av arbetsgivare utbetald lön under sjukdom är däremot i princip skattepliktig.

Enligt statens allmänna avlöningsreglemente och i anslutning därtill meddelade bestämmelser är statstjänstemännen berättigade åtnjuta lön under tjänstledighet vid sjukdom. I samband med införandet av den allmänna sjukförsäkringen skedde en viss omreglering av löneförmånerna vid sjukdom. Därvid åsyftades att tjänstemännen, när de uppbär sjukpenning på grund av den allmänna sjukförsäkringen, inte skulle få högre sammanlagd ersättning vid sjukdom än vad som motsvarade den tidigare utgående sjuklönen. Sjuklönen minskas därför med ett belopp (sjukpenningsavdraget), som avses svara mot det reella värdet av sjukpenningen. Med sjukpenningens reella värde avses härvid summan av sjukpenningen och det beräknade värdet av skattefriheten för densamma.

Bestämmelserna om den allmänna sjukförsäkringen innehåller regler om s. k. arbetsgivarinträde. Detta innebär att arbetsgivaren vid arbetstagarens

sjukdom utger lön till arbetstagaren mot det att arbetsgivaren får från sjuk-kassan uppbära den arbetstagaren tillkommande sjukpenningen jämte barn-tillägg. Två olika fall föreligger härvid. Det första har avseende på anställda, vilka på grund av lag eller annan författning eller bestämmelse, som beslutats av kommun, har rätt till lön vid sjukdom. I det andra fallet förutsättes, att överenskommelse om arbetsgivarinträdet träffats i form av kollektivavtal, som på arbetstagersidan godkänts av huvudorganisation (28 § i 1947 års lag om allmän sjukförsäkring och 3 kap. 16 § i 1962 års lag om allmän försäkring).

Har arbetsgivarinträde skett är den del av sjuklönen, som motsvarar sjukpenningen, skattefri för arbetstagaren, medan de till arbetsgivaren utgående sjukpenningarna jämte ev. barntillägg i princip är skattepliktiga för honom (anvisningarna till 19 § kommunalskattelagen).

Departementschefen. Vid de förhandlingar, som förts om nya regler för sjuklön m. m. för statens tjänstemän m. fl., har parterna varit överens om att reglerna om sjukpenningavdrag borde slopas. Den statliga sjuklönen borde med andra ord avvägas så att den kunde — liksom annan lön — i sin helhet beskattas. Efter skatt kvarstående lön torde med hänsyn till den statliga sjuklönens nivå regelmässigt överstiga sjukpenning enligt den allmänna försäkringen. Förhandlingsöverenskommelsen har ingåtts med utgångspunkt härifrån. Med sjuklön har härvid jämställts lön vid havandeskap.

För att möjliggöra hänsynstagande även till sådant undantagsfall där en skattefri sjukpenning ställer sig förmånligare än en skattepliktig sjuklön har i överenskommelsen intagits möjlighet till individuellt undantagande från den vanliga ordningen. Den som begärt sådant undantagande erhåller i princip icke sjuklön utan uppbär i stället sjukpenning direkt från försäkringskassan.

Den beskattning av sjuklön som förutsatts vid de nämnda förhandlingarna synes mig böra genomföras.

För att genomföra den åsyftade beskattningen torde reglerna om beskattning av sjuklön vid arbetsgivarinträde generellt böra anpassas till vad som förutsatts vid ingåendet av den nu aktuella överenskommelsen. En beskattning av hela den sjuklön som arbetsgivaren utbetalar är i och för sig den principiellt riktiga lösningen. När nuvarande ordning rörande beskattningsförhållandena vid arbetsgivarinträde infördes, skedde detta (prop. 1954: 64) med stora betänkligheter av principiell och praktisk art. Även om beskattningen av sjuklönens hela belopp leder till att arbetsgivarinträde i vissa fall ställer sig mindre gynnsamt ur skattesynpunkt än för närvarande, framstår en sådan beskattning emellertid mot bakgrunden av allmänna överväganden som motiverad.

Något egentligt intresse för arbetsgivarinträde har icke förelegat. I sjömanslagen stadgas att sjöman skall äga uppbära lön även vid sjukdom. Lider han vid avmönstring av sjukdom eller skada, är han berättigad till lön även därefter för viss tid, under vilken han är arbetsoförmögen. Fråga är

här om full lön. Redaren äger därvid direkt på grund av bestämmelserna i lagen om allmän försäkring uppbära sjukpenningen. I vissa kollektivavtal rörande ombordanställda har den i sjömanslagen bestämda tiden för full lön under sjukdom förlängts och bestämmelser intagits om motsvarighet till det förut omnämnda statliga sjukpenningavdraget. Vidare innehåller kollektivavtalen överenskommelser om arbetsgivarinträde. För att medge erforderlig tid för omställning till den nya ordningen i dessa fall bör ikraftträdandet av de här föreslagna bestämmelserna, såvitt avser icke-statliga sjuklöner, uppskjutas till den 1 januari 1964. I fråga om statlig sjuklön torde, såsom förutsatts vid överenskommelsen, beskattning av hela sjuklönen böra ske från och med den 1 juli 1963.

Vad jag här föreslagit om beskattning av sjuklön bör givetvis blott gälla, när formligt arbetsgivarinträde skett. När arbetsgivaren efter frivilligt åtagande förskotterar sjukpenningen till den anställde, bör detta givetvis inte påverka skattefriheten för sjukpenningen.

Jag förordar därför sådan ändring i anvisningarna till 19 § kommunalskattelagen, att sjuklön vid arbetsgivarinträde i sin helhet kommer att utgöra skattepliktig inkomst. I samband därmed torde såväl i anvisningarna som i 19 § böra göras vissa ändringar för att anpassa dessa lagrum till den terminologi, som tillämpas i lagen om allmän försäkring. Härjämte bör en i 10 § uppbördsförordningen intagen särbestämmelse om källskatt å sjuklön utgå. Förslag till dessa författningsändringar har upprättats inom finansdepartementet.

Härutöver erfordras viss redaktionell ändring i 37 § 2 mom. taxeringsförordningen, som innehåller bestämmelser om vilka detaljuppgifter som skall ingå i arbetsgivares till ledning för anställds taxering lämnade kontrolluppgifter. Frågan om denna ändring har jag anmält i annat sammanhang (prop. 1963: 120).

Under åberopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte genom proposition föreslå riksdagen att antaga inom finansdepartementet upprättade förslag till

1) *lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370); samt*

2) *förordning om ändrad lydelse av 10 § uppbördsförordningen den 5 juni 1953 (nr 272).*

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Maj:t Konungen att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Lars Wettergren